

brede, at man anerkjendte, at Opfinderen havde en Ret til at nyde Frugten af sin Opfindelse. Jeg tvivler ikke om, at Alle i denne Sal ere enige med Mindretallet i denne Sætnings Rigtighed, og jeg kan kun finde, at er man først overbevist om, at Opfinderen har en saadan Ret, at han bør nyde en saadan Beskyttelse for Udbyttet af sin Opfindelse, saa er det Argument, at Samfundet skal have Lov til i sin egen Interesse at berøve ham Udbyttet af hans Opfindelse, at Industrien mulig kunde være tjent dermed, i og for sig ikke noget Argument. Har den Enkelte en Ret, bør Samfundet netop være stærkt nok til at soutenere denne hans Ret; men jeg tør ogsaa tro, at Industrien ingenlunde kan nævnes som den, der tager Skade ved Patenter. Jeg tror, at en af de Grunde, som have gjort, at man er slaaet ind paa Patentvæsenet, netop er den, at man ad denne Vej vil sikke sig de Opfindelser, som gjøres paa Industriens Omraade. Man vil bort fra dette Gjemmelighedsbremmeri, som gjør, at Opfindelser paa visse Steder forsvinde og uddø, medens man tværtimod ved at give vedkommende Opfinder, hvad hans er, en passende Beskyttelse i nogle enkelte Aar, vil sikke Industrien og Samfundet at kunne komme til fuld Kundskab om den Opfindelse, han har gjort, og senere at kunne anvende den i fuldt Omfang og med de Forbedringer, som den kunde trænge til, i Industriens Tjeneste. Jeg tror saaledes, at Industrien ingenlunde vil være tjent med, at man kommer bort fra Patenter, idet jeg tværtimod er overbevist om, at Patenter væsentlig ere fremkomne i Industriens sande Interesse. Der blev derimod af det ærede Medlem, som udgjør Mindretallet, nævnt, at man ikke behøver at opmuntre Opfinderen. Jeg er overbevist om, at denne Sætning, set fra et vist Synspunkt, kan være ganske sand; Opfinderen behøver man ikke at opmuntre under den Forudsætning, at han har Sikkerhed for at faae et Udbytte af sin Opfindelse; men jeg gad dog vidst, hvorledes man vil kunne sikke ham dette Udbytte, saa snart man ikke sørger for, at han i en vis Tid vil være berettiget til at erholde Frugten deraf. Det er efter min Mening den eneste Maade, hvorpaa man tør vente, at en Mand skal anvende Tid, Penge og sine Kræfter paa at gjøre en Opfindelse, at han virkelig kan faae Udbytte deraf. Jeg tror, at det er utvilsomt, at Mange gjerne ville gjøre Opfindelser, men ligesaa utvilsomt er det, at det Arbeide, som er nødvendigt for at gjøre Opfindelser til noget for Industrien Nyttigt, ville de vægre sig ved at paatage sig, hvis de ikke have Udset til at faae noget Udbytte og at nyde Frugten af det Arbeide, de anvende paa Opfindelsen. En hel Del Opfindelser, dem nemlig, som skyldes Videnskaben, tror jeg at burde lade uomtalt, da de utvilsomt slet ikke falde ind under nærværende Lovforslag og overhovedet slet ikke have Noget med denne Sag at gjøre. Der

blev endelig anført, at der kom mange ligegyldige Ting frem, som ikke burde lægge Baand paa Industrien. Dette turde dog være et temmelig svagt Argument, thi dersom Opfindelsen er ligegyldig, lægger den ikke noget Baand paa Industrien. Jeg tør tro, at de meget omtalte Skopskander ikke genere Nogen i Verden. Due de ikke, vil Ingen benytte dem, og man vil lade Stomageren forfærdige dem i No. Det forekommer mig, at naar Opfinderen troer at kunne faae et vist Udbytte af en Ting, som viser sig ikke at give ham dette Udbytte, er det Noget, som Industrien kan tage sig ganske rolig. Det vil ikke genere den, og om det er til Skade for Manden, er tvivlsomt. Det beror paa, hvilken Tilfredsstillelse han vil have af at have gjort sin Opfindelse, om ikke for sin Pengepung, saa paa anden Maade. Jeg tror, at man ingenlunde, fordi man ikke strax vurderer en Opfindelses Nytte, tør sige, at den er Dumbug, der ikke burde komme frem, og jeg tror, at mange af de største Opfindelser ere komne frem under Former, som mulig i det første Øieblik ikke have vundet nogen stor Anerkjendelse, saa at det, at en Ting tilsyneladende kan se ud som noget ligegyldigt eller mindre Vigtigt, ikke er nogen Grund til ikke at lade den komme frem. Det skader jo Ingen, naar den ikke lægger Nogen nogen Hindring i Veien, og naar Opfinderen ad denne Vej tror, at kunne udrette noget Godt, finder jeg ogsaa, at han fortjener, at man lader ham prøve, om hans Opfindelse virkelig er det værd, som han selv antager den er. Men i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at naar man vil nævne, at Ringen er ligegyldig, og sætte det i Forbindelse med, at det skulde være hæmmende for Industrien, at give Patent paa den, saa er det to Ting, der utvilsomt ikke kunne forliges med hinanden; thi er Ringen ligegyldig, generer den Ingen. — Jeg kan altsaa ikke tilraade, at man skulde gjøre dette raske Skridt paa een Gang at slaa en Streg over Alt, hvad vi i en Række af Aar have tjendt herhjemme, og jeg skal derfor anbefale det ærede Thing ikke at gjøre dette Skridt med Mindretallet, men at stemme mod dets Forslag, som jeg tror baade er temmelig overilet og ikke ganske forstændigt, naar man henfer til, at man ikke i Lovgivningen overhovedet bør foretage saa betydelige og gennemgribende Forandringer uden meget vægtige Grunde.

Sessen: Naar den ærede Minister siger, at mit Forslag er et overilet Skridt, saa maa jeg dog tillade mig at tilbagevise dette Udtryk; thi det er paa ingen Maade et overilet Skridt, naar Ministeren bringer Sagen til Forhandling, at stille et Forslag, som har været overveiet meget alvorligt, ikke blot her af Forslagsstilleren, men af Statsmænd og Forsfattere i andre Lande, og naar der med Omhu er blevet gennemgaaet Alt,